# KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3403/93

## af 10. december 1993

## om ændring af forordning (EØF) nr. 2220/85 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 2193/93 [2], særlig artikel 5, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 5, artikel 9, stk. 2, artikel 11, stk. 4, artikel 12, stk. 3 og 6, artikel 13, stk. 6, artikel 16, stk. 2, og artikel 17, stk. 4, og de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter samt til andre bestemmelser, der er fastsat i forordningerne om markedsordningerne, og hvis anvendelse indebærer sikkerhedsstillelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 525/77 af 14. marts 1977 om indførelse af en producentstøtteordning for ananaskonserves [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1699/85 [4], særlig artikel 8,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2169/81 af 27. juli 1981 om fastsættelse af almindelige regler for støtteordningen vedrørende bomuld [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1554/93 [6], særlig artikel 5, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 1491/85 af 23. maj 1985 om fastsættelse af særlige foranstaltninger for sojabønner [7], er blevet afløst af forordning (EØF) nr. 3766/91 [8];

Rådets forordning (EØF) nr. 1079/77 af 17. maj 1977 om en medansvarsafgift og om foranstaltninger til udvidelse af markederne for mælk og mejeriprodukter [9] er blevet ophævet ved forordning (EØF) nr. 1029/93 [10]; Rådets forordning (EØF) nr. 1677/85 af 11. juni 1985 om monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren [11] er blevet ophævet ved forordning (EØF) nr. 3813/92 [12]; Rådets forordning (EØF) nr. 1431/82 af 18. maj 1982 om fastsættelse af særforanstaltninger for ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner [13] er blevet afløst af forordning (EØF) nr. 1765/92 [14];

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 [15], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3745/89 [16], bør henvisningerne til flere forordninger ajourføres;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93 af 30. april 1993 om fastsættelse of anvendelse af omregningskurserne i landbrugssektoren [17] fastsættes de udløsende begivenheder for landbrugsomregningskurserne, blandt andet dem, der gælder for sikkerhedsstillelser; følgerne af en ændring af landbrugsomregningskursen for en sikkerhedsstillelse på dagen for den udløsende begivenhed bør fastlægges;

forordning (EØF) nr. 2220/85 indeholder bestemmelser om hel eller delvis fortabelse af stillet sikkerhed; de administrative omkostninger ved inddragelsen kan overstige den sikkerhed, der skal inddrages; medlemsstaternes myndigheder bør derfor have mulighed for at frafalde kravet om inddragelse, hvis beløbet er meget lille;

for at undgå forskelsbehandling inden for Fællesskabet bør det bastsættes, at der skal betales rente, hvis inddragelsen af en sikkerhed er blevet udsat i afventning af udfaldet af en indgiven klage;

forordning (EØF) nr. 2220/85, bør følgelig ændres;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra alle de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

I forordning (EØF) nr. 2220/85 foretages følgende ændringer:

(1) EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
(2) EFT nr. L 196 af 5. 8. 1993, s. 22.
(3) EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 46.
(4) EFT nr. L 163 af 22. 6. 1985, s. 12.
(5) EFT nr. L 211 af 31. 7. 1981, s. 2.
(6) EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 23.
(7) EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 15.
(8) EFT nr. L 356 af 24. 12. 1991, s. 17.
(9) EFT nr. L 131 af 26. 5. 1977, s. 6.
(10) EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 4.
(11) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 6.
(12) EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.
(13) EFT nr. L 162 af 12. 6. 1982, s. 28.
(14) EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.
(15) EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.
(16) EFT nr. L 364 af 14. 12. 1989, s. 54.
(17) EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

1) Artikel 1 affattes således:

»*Artikel 1*

I denne forordning fastlægges bestemmelserne for sikkerhedsstillelse, som er foreskrevet i nedenstående forordninger eller i gennemførelsesforordninger hertil, medmindre der er fastsat andre bestemmelser i de pågældende forordninger:

a) Forordninger om fælles markedsordninger for visse landbrugsprodukter:

— Forordning nr. 136/66/EØF (fedtstoffer) (1)

— Forordning (EØF) nr. 804/68 (mælk og mejeriprodukter) (2)

— Forordning (EØF) nr. 805/68 (oksekød) (3)

— Forordning (EØF) nr. 2358/71 (frø) (4)

— Forordning (EØF) nr. 1035/72 (frugt og grøntsager) (5)

— Forordning (EØF) nr. 2759/75 (svinekød) (6)

— Forordning (EØF) nr. 2771/75 (æg) (7)

— Forordning (EØF) nr. 2777/75 (fjerkrækød) (8)

— Forordning (EØF) nr. 1418/76 (ris) (9)

— Forordning (EØF) nr. 1117/78 (tørret foder) (10)

— Forordning (EØF) nr. 1785/81 (sukker) (11)

— Forordning (EØF) nr. 426/86 (produkter forarbejdet på basis af frugt og grøntsager) (12)

— Forordning (EØF) nr. 822/87 (vin) (13)

— Forordning (EØF) nr. 3013/89 (fåre- og gedekød) (14)

— Forordning (EØF) nr. 1766/92 (korn) (15)

— Forordning (EØF) nr. 2075/92 (råtobak) (16)

— Forordning (EØF) nr. 3759/92 (fiskerivarer og akvakulturprodukter) (17)

b) Forordning (EØF) nr. 525/77 (ananaskonserves) (18)

c) Forordning (EØF) nr. 2169/81 (støtteordningen for bomuld) (19)

d) Forordning (EØF) nr. 1491/85 (sojabønner) (20).

(1) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
(2) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
(3) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.
(4) EFT nr. L 246 af 5. 11. 1971, s. 1.
(5) EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.
(6) EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 1.
(7) EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 49.
(8) EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 77.
(9) EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.
(10) EFT nr. L 142 af 30. 5. 1978, s. 1.
(11) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
(12) EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986, s. 1.
(13) EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.
(14) EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1.
(15) EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
(16) EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 70.
(17) EFT nr. L 388 af 31. 12. 1992, s. 1.
(18) EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 46.
(19) EFT nr. L 211 af 31. 7. 1981, s. 2.
(20) EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 15.«

2) Artikel 7 ophæves.

3) Artikel 12 affattes således:

»*Artikel 12*

1. Sikkerheden stilles i valutaen i den medlemsstat, hvor den pågældende ansvarlige myndighed er hjemmehørende.

2. Hvis den samlede sikkerhed udtrykt i den pågældende medlemsstat valuta er steget på grund af en ændring af landbrugsomregningskursen for sikkerheden, der træder i kraft på datoen for den udløsende begivenhed, accepteres sikkerheden på grundlag af den landbrugsomregningskurs, der var gældende dagen forud for ændringen, hvis forskellen beløber sig til mindre end 20 ECU udtrykt i national valuta under anvendelse af den nye landbrugsomregningskurs.

3. Et bud, for indgivelse der stilles en sikkerhed, i hvilken der mangler 20 ECU eller mere på grund af en ændring som omhandlet i stk. 2, accepteres som gyldigt for den mængde, som den pågældende sikkerhed faktisk dækker, medmindre den bydende, inden buddene gennemgås med henblik på afgørelsen om licitationens resultat, skriftligt forpligter sig til at stille den manglende sikkerhed og faktisk stiller en sådan supplerende sikkerhed senest fem arbejdsdage efter udløbet af fristen for indgivelse af bud, undtagen hvis der foreligger force majeure.

En sådan nedsættelse af den af buddet omfattende mængde betragtes ikke som manglende overholdelse af en eventuel bestemmelse om en minimumsmængde i den pågældende forordning.

4. Artikel 5, stk. 1 og 2, kan også anvendes i forbindelse med en supplerende sikkerhed, der er affødt af en ændring som omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel.

Uanset artikel 5, stk. 3, kan disse bestemmelser også anvendes i forbindelse med supplerende sikkerhedsstillelse vedrørende import- eller eksportlicenser eller forudfastsættelsesattester.«

4) Artikel 29 affattes således:

»*Artikel 29*

1. Når den ansvarlige myndighed har kendskab til, hvad der fører til hel eller delvis fortables af sikkerheden, anmoder den ansvarlige myndighed straks den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, om at indbetale det fortabte beløb, idet der indrømmes en betalingsfrist på 30 dage fra datoen for modtagelsen af påkravet.

Finder betaling ikke sted inden for denne frist:

a) inddrager den ansvarlige myndighed straks sikkerhedsstillelsen i den i artikel 8, stk. 1, litra a), omhandlede form

b) forelægger den ansvarlige myndighed straks den i artikel 8, stk. 1, litra b), omhandlede kautionist krav om betaling, idet der indrømmes en betalingsfrist på indtil 30 dage fra datoen for modtagelsen af påkravet

c) tager den ansvarlige myndighed straks skridt til at:

i) realisere de i artikel 8, stk. 2, litra a), c), d) og e), omhandlede former for sikkerhedsstillelse i det omfang, det er nødvendigt for at dække det skyldige beløb

ii) skaffe sig rådighed over midler deponeret i et pengeinstitut, som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra b).

Den ansvarlige myndighed kan straks inddrage en sikkerhedsstillelse i den i artikel 8, stk. 1, litra a), omhandlede form uden først at anmode den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, om at betale.

2. Den ansvarlige myndighed kan afstå fra at inddrage et beløb på under 20 ECU, hvis der i de nationale love eller administrative bestemmelser er fastsat tilsvarende regler for lignende tilfælde.

3. Hvis der træffes afgørelse om inddragelse af en sikkerhed, men inddragelsen efterfølgende i henhold til national ret udsættes i afventning af udfaldet af en indgiven klage, skal den pågældende uanset stk. 1. betale rente af det faktisk fortabte beløb i en periode, der begynder 30 dage fra datoen for modtagelsen af påkravet, jf. stk. 1, første afsnit, og slutter dagen inden betalingen af det faktisk fortabte beløb.

Rentesatsen beregens i henhold til national ret, men må dog i intet tilfælde være lavere end den rentesats, der anvendes ved inddrivelse af nationale beløb.

De udbetalende organer trækker de betalte renter fra de udgifter, der skal afholdes af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 352/78 (1).

Medlemsstaterne kan med regelmæssige mellemrum kræve, at der stilles yderligere sikkerhed vedrørende det pågældende rentebeløb.

Hvis en sikkerhed er blevet inddraget, og beløbet allerede er krediteret EUGFL, og det inddragne beløb som følge af en indgiven klage helt eller delvist skal tilbagebetales med rente i henhold til den efter den nationale ret gældende rentesats, bæres tilbagebetalingsbeløbet af EUGFL, medmindre medlemsstaternes myndigheder eller organer kan gøres ansvarlige for tilbagebetalingen af sikkerhedsstillelsen som følge af forsømmelse eller den alvorlig fejl.

(1) EFT nr. L 50 af 22. 2. 1978, s. 1.«

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Bestemmelserne i artikel 29, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2220/85, som indsat ved artikel 1, nr. 4, i nærværende forordning, gælder for sikkerheder, der stilles på eller efter denne dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. december 1993.

*På Kommissionens vegne*

René STEICHEN

*Medlem af Kommissionen*